

φιλότατη μου. Δὲν ἤξεύρω πῶς θὰ ξεμπερδεύσῃ αὐτὴ ἡ δουλειά».

Ἐσυμμεριζόμεν, πρέπει νὰ τὸ ὁμολογήσω, τοὺς φόβους τῶν κυριῶν ἐκείνων. Ἐρριψα βλέμμα εἰς τὸν Βόλουελ. Καὶ αὐτὸς ἐπίσης ἐφαίνετο κάπως σκεπτικὸς.

Καὶ πραγματικῶς, ἡ προθυμία, ἡ τρυφερότης τὴν ὁποίαν ἐπεδείκνυνεν ἡ Νάνσυ πρὸς τὸν νεαρὸν Ἰάπωνα, ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν ῥῖξανε. Ὁ ἡχος τῆς φωνῆς τῆς προσέλαβεν τόνον ὁ ὁποῖος ἔδιδε θλιβεράν ἐντύπωσιν τὸ βλέμμα τῆς εἶχε παρὰ ξενὸν λάμπιν· αἱ παρειαὶ τῆς εἶχον πυρατωδὴ χρώματα. Τοιαύτη ἦτο θελκτικωτάτη καὶ ἡ ὥραióτης αὐτῆς ἔκαμνεν ἐντύπωσιν εἰς ὅλους· οὐχ ἦρτον ἡ σκηνὴ ἦτον ἐπίπονος.

Ἦλθε στιγμὴ ὅπου τὰ μειδιάματα, αἱ κολακευτικαὶ λέξεις, τὰ περιπαθῆ βλέμματα πρὸς ἐλαβον τοιαύτην ἔντασιν ὥστε ἐπροξένει εἰς ὅλους κόπον. Μόνος ὁ Μίλτον Ζαραμάγιας ἦτο μέλι καὶ γάλα καὶ τὸ θέαμα τῆς ἀφελείας του ταύτης προσέθετε περισσοτέραν μελαγχολίαν εἰς τὴν μελαγχολίαν μας. Ἡ Μίσερ Τέμπλ καὶ ὁ ἰατρός ἀντὶ ἡλλάζον μετ' ἐμοῦ βλέμματα τρόμου. Τί ἐκάναμεν; καὶ ποῖος θὰ περίμενε τοιαῦτα ἀποτελέσματα; Ὁ Βόλουελ, καταγοητευμένος ἀπὸ τὴν συγκινητικὴν ἀσθένειαν τὴν ὁποίαν ἐλάμβανεν ἡ μικρά του ἀσθενὴς ὁπότεν τοῦ ὠμίλει εἶπε τυχαίως: « Ἐστὸ πρὸς αὐτὸν οἷα θὰ ἦσο πρὸς ἐμὲ, τὸ θέλω! » Ποῖος θὰ πρόέβλεπε τὰ ἀποτελέσματα τῆς τότεν καλῆς ταύτης διαγωγῆς; Ποῖαν ἀρά γε χορδὴν νὰ ἔκρουσε χωρὶς νὰ τὸ εἰξέυρη; Μυστήριον! Τὸ βέβαιον εἶναι ὅτι σκληρῶς ὑπερέβημεν τὸν σκοπὸν μας.

Τώρα ὁ μόνος πόνος μας ἦτο νὰ καταπαύσωμεν τὸ θλιβερὸν πείραμά μας· νὰ τελειώσωμεν τὸ ἀνυπόφορον τοῦτο γεῦμα καὶ ν' ἀποπέμψωμεν τὸν καταραμένον Ἰάπωνα. Τὸ αἶσχος τῆς παραβιάσεως ἐκείνης μιᾶς παρθενικῆς συνειδησεως ἐβάρυνεν ὅλους. Βιαστικὰ καὶ γρήγορα ἐσηκώθημεν ἀπὸ τὴν τράπεζαν χωρὶς νὰ ἐγγίσωμεν τίποτε.

(Ἀκολουθεῖ).

ΝΕΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Ἐν ἄνθος τῆς καθ' ἡμᾶς Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς ὑπὸ Ἀγαθαγγέλου Κυριαζίδου πρῶην πρωτοψάλτου τῆς Σιωνίτιδος Ἐκκλησίας. — (Τύποις Ἀλ. Νομισματίδου).

Εἰς τὸ ὑπ' ἀρ. 33 φυλλάδιον τῆς α' Ἠχοῦς παρε-

θέσκειν ἀπόσπασμα τοῦ βιβλίου τούτου, τὸ ὁποῖον ἤδη ἐκδοθὲν ἀποτελεῖ λαμπρὸν τόμον ἐκ 430 περι-
που σελίδων μετὰ προλόγου. Ἀντὶ πάσης κρίσεως ἀρκούμεθα νὰ παρηθῶμεν τὴν ἐγκρίσιν τῆς Πατριαρχικῆς Κεντρικῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐπιτροπῆς.

† Ὁ πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως Ἀνθιμος ἐπιβεβαιοῖ.

Ἀρ. Πρωτ. 5908.

Ἡ Πατριαρχικὴ Κεντρικὴ Ἐκκλησιαστικὴ Ἐπιτροπὴ λαβούσα ὑπ' ὄψιν τὴν ὑπ' ἀριθ. πρωτ. 5908 καὶ ἡμερομηνίαν 16 Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ. αἰτήσιν τοῦ ἐκ Χρυσουπόλεως μουσικολογιωτάτου κ. Ἀγαθαγγέλου Κυριαζίδου, τῶς πρωτοψάλτου τοῦ ἐν Ἱεροσολύμοις πανέρου ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως, ὑποβάλοντος· πρὸς ἔγκρισιν τὴν ὑπ' αὐτοῦ φιλοπονηθεῖσαν μουσικὴν ἀνθολογίαν ὑπὸ τὸν τίτλον « Ἐν ἄνθος τῆς καθ' ἡμᾶς Ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς », καὶ μετ' ἐπιστάσεως διεξεληθούσα καὶ μελετήσασα ἀρμοδίως τὸ ἐν λόγῳ πόνημα ἐγκρίνει αὐτὸ οὐ μόνον ὡς οὐδὲν τὸ ἐπιλήψιμον περιέχον, ἀλλὰ καὶ λίαν χρήσιμον παντὶ ἱεροψάλτῃ καὶ μουσικῷ ἐν γένει διὰ τὰ ἐν αὐτῷ ἀναφερόμενα πανάρχαια, σπουδαῖα καὶ πολύτιμα μαθήματα, περιζήτητα παρὰ τοῖς καθ' ἡμᾶς μουσικοῖς καὶ οὖν τὸ πρῶτον παρὰ τοῦ ἐκδότου εἰς πῶς ἐξερχόμενα.

Ἐν τοῖς Πατριαρχείοις τῇ 27 νοεμβρίου 1895.

Ὁ πρόεδρος

† Καρπάθου καὶ Κάσσου Σωφρόνιος

Ὁ γραμματεὺς

Ἱεροδ. Γρηγόριος Παπαδόπουλος

Τὰ μέλη

(Τ. Σ)

† Ὁ Αἰτίσης Βαδίσλειος

† Ναζιανζοῦ Πανάρετος

† Ἀρχιμ. Μ. Κλεόδουλος

† Ἀρχιμ. Κύριλλος

† Βενέδικτος Γεωργιάδης.

Ὁ Μέγας Ἀρχιδ. Κωνσταντίνος.

Ἀλληλογραφία.

Τσοτ. Μᾶξ. — Μὴ φοβῆσθε νὰ σᾶς ἀποκλέσωμεν οὔτε ἰδιοκλέπτην οὔτε ἰδεοκλέπτην· ἡ ἰδέα εἶνε πρωτότυπος πολὺ, ἀλλὰ λιγὰκι ἐσφαλμένη.

κ. Ι. Ἀθ. Πλωμάρι. — Χρήματα ἐλήφθησαν· εὐχαριστοῦμεν λαμβάνετε τακτικὰ τὴν « Ἠχώ »· σημειώσατε ὅσα φύλλα σᾶς λείπουν, διὰ νὰ σᾶς τὰ στείλωμεν.

Νίνον εἰς Ἀθήνας. — Ἐπιτρέπεται, τὰ εὐτράπελα τοῦ Κόρακ, νὰ δημοσιευθοῦν μετὰ τὴν ἀληθῆς ὀνομασίαν του· Σὺς δυσηρέστησεν ἐκεῖνον τὸ μικρὸ σόσυμο; — Ἀγνωστον. Τὸ παραμῦθον πολὺ γλυκὺ, σὺν παραμῦθον γιγνίσ, ἀπ' ἐκεῖνα πᾶν ἐνθουσιάζουν τὴν Παλαμᾶ μας. Μοῦ ἐφάνη περίεργον πῶς ὁμοιάζει μετὰ τὸν Τωβὶτ τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης. — Δεσποινίς Β. Ε. Μακρ. Συγχαρητήρια θερμά. Ἐπέμψατε εἰς Ἀθήνας τὰ αἰτηθέντα; σπεύσατε, διότι ἡ βροχόπτης θὰ τὰ καταστήσῃ ἀνοφελῆ.

Ἀτακτον, ἐνταῦθα. — Πολλὰκις ἐλέγηται ὅτι τὸ ψευδονυμὸν μὴ συνδεόμενον ἀπὸ τὴν ὑπογραφήν δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἡ ἐννοία· Ἐπιθυμοῦμεν νὰ σᾶς γνωρίσωμεν.